

Αποφάσεις για τη γυναίκα

Από τον «**ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ**», Σόλωνος 41 - Αθήνα: «Ο Σύνδεσμος για τα Δικαιώματα της Γυναίκας, που έχει ανακινήσει δημοσία το θέμα της ανάγκης ρητής καθιέρωσης θετικών μέτρων για την επίτευξη πραγματικής ισότητας των φύλων, θεωρεί ότι πρέπει να γίνει ευρύτερα γνωστή σειρά πρωτοποριακών αποφάσεων της ολομέλειας του ΣτΕ (1933/1998 και 1917-1929/1998) και αποτελούν σταθμό στην προώθηση της πραγματικής ισότητας...»

Οι βασικές γραμμές που χάραξαν οι αποφάσεις της ολομέλειας του ΣτΕ είναι οι εξής:

■ Η λήψη θετικών μέτρων (ποσοτώσεων κ.λπ.) ΥΠΕΡ των γυναικών είναι σύμφωνη με την αρχή της ισότητας, που καθιερώνει το άρθρο 4 του συντάγματος. Αυτό σημαίνει ότι για όλα τα κέντρα λήψης αποφάσεων πρέπει να λαμβάνονται υπέρ των γυναικών θετικά μέτρα, διορθωτικά της υφιστάμενης στην πράξη, λόγω προκαταλήψεων, άνισης κατάστασης σε βάρος των γυναικών.

Ετσι, ο νόμος που ορίζει ένα τουλάχιστο ποσοστό συμμετοχής γυναικών σε υπηρεσιακά συμβούλια, συλλογικά όργανα της διοίκησης κ.λπ. (π.χ. γυναικεία συμμετοχή τουλάχιστον 30% ή τουλάχιστον 40% κ.λπ.) συνάδει με το Σύνταγμα.

■ Αντίθετα, οι ποσοτώσεις ΚΑΤΑ των γυναικών, δηλαδή αυτές που περιορίζουν την εισόδους σε ορισμένα επαγγέλματα, είναι κατ' αρχήν απαράδεκτες και αντισυνταγματικές, εκτός αν ο νομοθέτης αναφέρεται στην ύπαρξη συγκεκριμένων εξαιρετικών λόγων για εξειδικευμένες δραστηριότητες στις οποίες το φύλο διαδραματίζει αποφασιστικό ρόλο.

Ετσι, ακυρώθηκαν πράξεις της διοίκησης με βάση τις οποίες δεν προσλήφθηκαν στη Σχολή Αστυνομίας γυναίκες επειδή είχε συμπληρωθεί το προβλεπόμενο ανώτατο ποσοστό για τις γυναίκες.

Τούτο σημαίνει ότι ο νομοθέτης δεν μπορεί να ορίζει ανώτατο ποσοστό περιοριστικό της εισόδου των γυναικών σε ορισμένους επαγγελματικούς κλάδους, αλλά άνδρες και γυναίκες θα περιλαμβάνονται σε κοινό πίνακα σειράς επιτυχίας και θα προσλαμβάνονται κατά σειρά επιτυχίας, ασχέτως φύλου.

Συμπερασματικά, το ΣτΕ αναγνωρίζει ότι υπάρχουν σήμερα τέτοιες κοινωνικές προκαταλήψεις ώστε η "αρχή της τυπικής ισότητας να καταλήγει σε μια κατ' επίφαση μόνο ισότητα, ενώ ουσιαστικά παγιώνει και διακινδυνεύει μια υφιστάμενη άνιση κατάσταση". Γι' αυτό, κατά το ανώτατο διοικητικό δικαστήριο της χώρας μας, δεν αντιβαίνει στο Σύνταγμα "η λήψη θετικών υπέρ των γυναικών μέτρων, στο βαθμό που τα μέτρα αυτά αποβλέπουν στην επίτευξη της αποκατάστασης μιας πραγματικής ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών" και μέχρις ότου πραγματοποιηθεί η ουσιαστική ισότητα. Αντίθετα, τα κατά των γυναικών μέτρα κατ' αρχήν αντιβαίνουν στο σύνταγμα διότι αντιστρατεύονται την πραγματική ισότητα.

Οι θέσεις αυτές, που είναι άριστες με βάση τις ισχύουσες σήμερα διατάξεις του συντάγματός μας, θα μπορούσαν να βελτιωθούν περαιτέρω αν τροποποιηθεί το άρθρο 162,2 του συντάγματος -που επιτρέπει "αποκλίσεις" από την ισότητα- όπως έχει προταθεί από τον σύνδεσμο.»

